

Stilaan stijgt de zon.

‘Je houdt me voor de gek,’ zegt de pad,
‘er gebeurt hier helemaal niets.’

‘Kijk dan toch.’

‘We zitten al de hele tijd te kijken!’

De pad schuift ongedurig heen en weer op haar steen.

De slak schudt traag het hoofd.

‘Blijf rustig wachten, het komt wel.’

‘Wat dan?’

De pad draait haar kop naar alle kanten.

Ze haalt haar schouders op.

De distel staat daar, de weegbree is er,
het zand ligt daar. En dan?

De zon stijgt hoger.
Het zand ligt nog altijd hetzelfde. En toch.
'Kijk', zegt de slak.

Ze zegt het zo stil tegen zichzelf dat de pad het niet hoort.
Het zand ligt stil. Maar het licht lijkt het zachtjes te wiegen.
Heen en weer, op en neer. Ook de blaadjes van de weegbree.
En de bloem op de distel.
De paarse kleur lijkt te dansen boven de bloem.
'Kijk', herhaalt de slak, stiller nog dan daarvoor.
Ze kijkt met open mond. De pad schudt haar brede kop.
'Ik zie niks', gromt ze.

Het zonlicht valt door de bladeren.
Overal aan de rand van het bos en op de open plek gaat
het wemelen. Spikkeltjes licht springen van hier naar daar.
Maar het zand beweegt niet. De distel beweegt niet.
De weegbree beweegt niet.
'Ik zie niks', herhaalt de pad.

De slak rekt zich uit.
Even valt het zonlicht op het hout waar ze zit.
En even rilt ze van de warmte.
'Oh, fijn', fluistert ze.
Haar hele lijf rimpelt.
Overall om haar heen huppelt en wipt
en danst het licht.
Van de weegbree naar het zand naar het hout.
Van het hout naar de bloem naar de distel
naar de kei.

Het licht lijkt wel te zingen,
ook al hoor je het niet.
Zo vrolijk schijnt het.
Bijna voelt de slak zich smelten.
'Niks gebeurt hier', bromt de pad,
en ze kruipt achteruit.

Dan is het voorbij.
De zonnestraal valt al naast het hout.
Het zand schittert nog.
De weegbree glanst met haar bladeren.
De distel blinkt met haar bloem.
Heel even nog.
Het bladerdek sluit zich.
Ze zitten terug in de schaduw.

De slak draait haar hoofd naar de pad.
'Zag je het?'
'Nee,' zegt de pad, 'wat had ik dan moeten zien?'
'Alles fonkelde en danste', zegt de slak.
'Ik heb niks gezien', broemt de pad
en ze klimt van de steen af.

Fragment uit Elvis Peeters &
Sebastiaan Van Doninck,
Kijk dan toch, Lannoo, 2023.
Dit fragment mag enkel gebruikt
worden voor educatieve
doeleinden en niet verder worden
verspreid.

